

Tón třeći zrudnje zapłaka,
Na blido róžu rozšćipa:

„Nětk dobru nóc měj, wjesele
A moje rjane žiwjenje!“

To wusłyšała holička
A ze womory stanyła.

Hnyd zrudny pachol zawyska
A holčo jemu ruku da.

„Nětk, hercy, k kwasej piskajće,
Hdyž mje tón młodženc lubuje!“ “

(1854.)

Bojazne ptačatko.

(Serb. Now. 1855, 100.)

Hlós: Ha sy-li, mój luby, tak šikowany.

Hajník duješe jasny swój slěborny róžk,
Hač brinčeše hola a zeleny brjóžk.

Wón wuńdze won do lěsa zeleneho,
A ptačatko před nim je wulećało.

„Što bojiš so, ptačatko rjeniše ty?“
Hajník praji, „što khowaš so do hałozy?“

Ha njeklinči rjenje mój slěborny róžk
Přez ćichownu holu a zeleny brjóžk?“